

LIED OP DE “KIRREMESSE VAN VINDERHEYTE”

In de maand mei 1858 werd te Gent een lied verspreid met de hierboven aangehaalde titel. Het komt voor op een blaadje in 8°, langs één kant bedrukt. Van de naam van de “dichter” of van een drukker valt geen spoor te bekennen. Onderaan op het blaadje staat wel: Gent, in de Meimaand, 1858.

Dat het efemeer drukje te Gent van de pers kwam, verwondert ons natuurlijk niet. De titel is in volbloed Gents dialect en ook de ganse tekst verraadt deze Gentse origine. Het is voorzeker een uiterst zeldzaam exemplaar van een lied-blaadje dat nu bewaard wordt in de bibliotheek van de Gentse universiteit.(1) Men mag uiteraard aannemen dat het lied werd geschreven en verspreid naar aanleiding van de kermis te Vinderhoutte die toen, zoals nu, plaats had op de laatste zondag van de meimaand. Het lied nodigt jonge Gentenaars “van het echte bloed” uit om naar de kermis van Vinderhoutte te gaan, want “daer es ‘t goed”.

Zonder moeite bemerkt men een, zij het weinig virulente of acute, maar toch duidelijk aanwijsbare antiklerikale houding bij de auteur. De pastoors, of de predikanten, spreken “van stokken in ons wiel” te steken, maar “ze worden toch geen bazen, zoo lang ons Gent es Gent”. Vermoedelijk is een lid van de toenmalige Gentse liberale partij aan het woord.

Het is duidelijk dat een aantal vragen in verband met dit lied onbeantwoord moeten blijven. Zo bijvoorbeeld kan men zich afvragen wat er zo speciaal was aan de kermis van Vinderhoutte in het jaar 1858 dat een Gentenaar het nodig vond daarvoor in zijn pen te klimmen. En waarom zongen de jonge Gentenaars, die wellicht vele kermissen in de dorpen rond Gent bezochten, uitgerend over de Vinderhoutse een lied? Waarom deden ze het drukken om het onder de kermisgangers te verspreiden? En hoe moet men de antiklerikale houding in verband met Vinderhoutte verklaren? Wellicht was er een verband met de plaatselijke politieke toestand.

Deze en andere vragen zullen misschien nooit beantwoord kunnen worden. Dat belet ons gelukkig niet om mee te genieten van een luchtig Gents gelegenheidslied, waarvan de tekst hier wordt gereproduceerd.

W.L. BRAEKMAN

(1) U. Gent, *Vliegende Bladen*, Reeks I, doos 28 bis.

KIRREMESSE VAN VINDERHEYTE.

REFREIN.

Al byeen !... al byeen !...
Me profiteren van de kansen,
't Leven vergaet gelyk 'ne rook.
Waerom en zoème wy niet dansen,
De keunink David dansteg' ook.
Naer Vinderheyte ! daer 'es 't goed
Voor jongens van het echte bloed.

KOEPLETTEN.

1.

Och ! laet de menschen preëken.
Wel ! ieder zynen stiel....
Al es 't né dan ze spreken
Van stokken in ons wiel....
Me lachen meé da' razen,
Me zyn wy da' gewend....
Ze worden toch geen bazen,
Zoo lang ons Gent es Gent.
Al byeen ! Al byeen ! Me profiteren van de kansen, enz.

2.

O Vrienden van de lolle
Zegt my 'ne keer waervan
Den bas en de viole
Zyn in den heiligen ban.
Da vind ik zotte werken,
'k Sta stom gelyk 'nen beir....
Want binnen in de kerken
Es 't altyd *grand Concert*.
Al byeen ! Al byeen ! Me profiteren van de kansen, enz.

3.

O meiskens, aén ze preëken,
Ze dreegen u zoo fel.
Ze zoun u durven steken
In 't diepste van de hel.
Maer moest dat eens gebeuren
We komen ook langs daer....
Ge moet daerom niet treuren,
We zyn toch by malkaér.
Al byeen ! Al byeen ! Me profiteren van de kansen, enz.

4.

Zoo dansen, drinken, eten....
Aés alles es goékoop.
Wie zoedt er beter weten
In onzen levensloop ?
Ja meiskens, volle kannen !
We zyn wy noot nie' moé.
Daerom, o gentsche mannen !
Naer Vinderheyte toe !...
Al byeen ! Al byeen ! Me profiteren van de kansen, enz.

Gent, in de Meimaend, 4858.